

Cazul dramatic al Elizei Mary Barrow- cine erau Eliza Mary Barrow si Henry Seddon

Intamplarea ce o are protagonista pe Eliza Mary Barrow se petrece in anul 1911 la Londra. Pe strada Tollington . Park in fata casei cu Nr. 63, inspectorul sef Ward, punand mana pe umarul unui barbat ce se pregatea sa iasa din casa, ii declara pe un ton rece: "Frederick Henry Seddon, va declar arestat pentru acuzatia de otravire cu arsen a Elizej Mary Barrow".Despre ce era vorba ? Arsenul facea noi victime, desi progresele stiintei in materie de identificare facusera pasi insemnati.

Eliza Barrow era o femeie in varsta de 48 ani, bine facuta, dar redusa si putin instruita, care, datorita unei firi economicoase impinsa pana la zgarcenie, reusise sa-si sporeasca o mostenire modesta, compusa din bunuri imobiliare, hirtii de valoare, bani si bijuterii. O mica burgheza tipica de la inceputul secolului XX.

Pana in luna iulie 1910 locuia, impreuna cu nepotelul sau in varsta de 7 ani Ernest Grant, in casa varului ei Vonderahe, situata nu departe de Tollington Park. Eliza Barrow isi petrecea cea mai mare parte a timpului cu afacerile in care isi plasase banii si, cand venea acasa, avea discutii interminabile cu varul ei, pe care nu inceta sa-1 acuze de rea credinta.

Cand in vara anului 1910 auzi ca apartamentul de la etajul doi al imobilului lui Seddon era de inchiriat pentru modesta suma de 13 silingi pe saptamana, se hotara brusc -sa-l inchirieze si parasi pe Vonderahe pentru a se instala, la 25 iulie cu nepotelul in 63 Tollington Park.

Proprietarul era Frederick Henry Seddon, un om mic de statura, chel, cu o privire rece care lasa sa se intrevada principala lui trasatura de caracter, lacomia. Seddon reusise sa ocupe functia de inspector regional la "London Manchester Industrial Insurance Company" si din salariul, destul de frumusel, isi cumparase o casa, asa incat reusise sa-si rotunjeasca veniturile la suma de 400 livre pe an. Era casatorit si avea cinci copii, dar nu-l interesa familia, singura preocupare constand in a gasi mijloacele necesare pentru a-si spori averea.

Aceasta lacomie obsedanta, atat la Seddon cat si la Eliza Barrow, avea sa duca in scurt timp la stabilirea unor legaturi foarte ciudate intre cei doi. Lucrurile au evoluat astfel incat, la 14 octombrie 1910, doamna Barrow ajunse sa cedeze lui Seddon "valorile sale indiene", reprezentand 1 600 livre, in schimbul unei rente viagere saptamanale ; femeia isi imaginase ca prin aceasta tranzactie va realiza o mai mare siguranta si in plus un profit mai substantial.

Pe data de 9 iunie 1911, Seddon ii cumpara Elizei Barrow o casa pentru a fi inchiriata si ii mari renta de la 3 la 5 livre. Cand, in vara aceluiasi an, Birk Bank, la care Eliza Barrow isi avea depusi banii, prezenta unele dificultati financiare, aceasta isi retrase banii care se cifrau la aproape 400 livre, suma care, impreuna cu unele bijuterii de valoare, le pastra ascunse intr-un loc secret din dormitorul sau. in acest fel intreaga sa avere se gasea in mainile lui Seddon sau, mai bine zis, sub acoperisul casei sale.

La 2 august 1911, Seddon isi trimise fata, Maggie, sa cumpere de la firma Thorley un pachetel cu hartie imbibata cu arsenic pentru omorirea mustelor. Istoria se repeta : in afacerea Lafarge era vorba de o otrava contra sobolanilor. La cateva zile de la aceasta data, Eliza Barrow se imbolnavi subit. Avea "vomismente, dureri de ficat si colici". Medicul cartierului, doctorul Sworn, a pus diagnosticul de "diaree dizenterica" si a sfatuit bolnava sa se interneze intr-un spital. Insa, zgarcita cum era, Eliza refuza sa paraseasca casa, multumindu-se cu ingrijirile pe care i le dadea Seddon, fapt eare avea s-o coste viata.